

tien in landingsboten af. Het was bewolkt, er stond nogal veel wind; veel militairen werden zeeziek. Tot tien minuten voor de twee *H-Hours* (het was toen al volop licht geworden) werden de Duitse kustversterkingen van grote hoogte door zestienhonderd Amerikaanse bommenwerpers aangevallen. Vijf minuten voor de twee *H-Hours* tenslotte opende raketgeschut dat op een aantal landingsboten was geplaatst, het vuur op wat nog van de Duitse stellingen restte; in anderhalve minuut werden veertigduizend raketten gelanceerd; hun uitwerking werd nog versterkt door granaten, uit de landingsboten afgeschoten door mortieren. Aan boord van weer andere landingsboten bevonden zich van luchtpijpen voorziene tanks die al begonnen te vuren nog voordat, dichtbij de vloedlijn, de boegdeuren van hun landingsschepen omlaag geklapt werden. Die tanks reden door de branding de stranden op, gevolgd door infanteristen die er doorheen waadden; sommige tanks raakten vast op obstakels die de Duitsers hadden aangebracht. Er ontploften hier en daar mijnen en ook Duitse granaten en kogels troffen hun doel; daar waar de infanteristen, door wat voor oorzaak ook, niet door tanks werden gesteund, waren de verliezen ontstellend hoog.

Aan enkele kustgedeelten was van de Duitse verdediging aanvankelijk niet veel meer over maar er arriveerden spoedig versterkingen. Aan het meest oostelijke van de twee voor de Amerikanen gereserveerde stranden hadden de Geallieerde zware bommenwerpers als gevolg van het dichte wolkendek hun doelen goeddeels gemist – de voorhoede van een van de twee Amerikaanse divisies had de gehele 6de juni door de grootste moeite om te voorkomen dat zij de zee in werd gedreven. Ook het ingrijpen van de Geallieerde parachutisten en luchtlandingstroepen bleek minder effectief dan men had gehoopt; van de Britse divisie werd twee-vijfde geïsoleerd en de militairen van de twee Amerikaanse divisies raakten bij het afspringen respectievelijk landen zo verspreid dat zij niet veel kracht konden ontwikkelen. Aan het einde van *D-Day* hadden de Geallieerde troepen, hoeveel steun zij ook hadden gekregen van de Geallieerde jagers en jagerbommenwerpers en vooral van de torpedo-bootjagers welke zich vlak onder de kust waagden, niet in de verste verte het ruime bruggehoofd gevormd dat Montgomery als hun doel had aangegeven; aan de Amerikaanse sector bevond de linkervleugel zich in een hachelijke positie en aan de Britse waren (zie kaart I) Bayeux en Caen nog stevig in Duitse handen. Met dat al waren toch op die ene dag 156 000 Geallieerde militairen aan land gekomen: 8 000 Britse en 15 000 Amerikaanse *Airbornes* alsmede 58 000 Amerikaanse en 75 000 Britse andere militairen: van die 156 000 waren bijna 10 000 gesneuveld of zodanig